

РЕШЕНИЕ

№ 3037

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в публично заседание на 02.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3011** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 и следващите от КСО, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. П. К., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет. 8, ап. 22 чрез адв. Г. срещу решение № 1041-21-185/20,02,2020 год на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата му против разпореждане № РВ-3-21-00694620/ 20,12,2019 год на ръководителя на контрола по разходите на ДОО. В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон.

При проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява. Постъпило е становище по същество от процесуалния представител, с което моли съда да уважи жалбата по съображенията, изложени в нея.

Ответникът по жалбата, в лицето на Директора на ТП на НОИ-С. град чрез представител по пълномощие – юр. А. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

От административната преписка се установява, че при извършена контролна проверка

от контролните органи на ТП на НОИ С. град е установено, че от А.- И. Е., Моят дом 3 Е., В.-79-В. Е. са представени за А. П. К. приложения № 15 към чл.3 ал.1 и Приложение № 13 към чл.4а от Наредбата за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от ДОО и удостоверени приложения № 9 към чл.8 ал.1 от същата Наредба по болнични листове, с данни относно правото на парично обезщетение. Периодът на временната неработоспособност, определен в болничните листове е от 20.04.2015 до 03.05.2015 вкл., 11.05.2015-24.05.2015 вкл., от 05.06.2015-16.06.2015 вкл., 04.11.2015-01.05.2016 вкл. и от 08.06.2016 до 04.12.2016 г вкл. и 16.06.2017-04.12.2017 г вкл. Общият размер на неправомерно полученото обезщетение за временна неработоспособност е 24736,45 лв. Били извършени последващи проверки на А. -И. Е., завършила с КП № KB-5-21-00577056/11.06.2019 г, на Моят дом 3 Е., завършила с КП № KB-5-21-00564107/30.04.2019 г и на В.- 79-В. Е. , завършила с КП № KB-5-21-00577079/11.06.2019 г , както и след предприети проверки на ТД на НАП С./ писмо вх. № 1006-21-13/38/04.06.2019 г/ и ИА Главна инспекция по труда се установило, че за А.- И. Е., Моят дом 3 Е., В.-79-В. Е. няма данни за данъчен период 2016-2018 г за подавани ГДД по чл.92 ЗКПО, както и подаден ГФО в ТР на АВ; не са установени данни за притежавани активи от търговските дружества, за периода 2016-2018 г не са налични данни за регистрирани по ЗДДС лица в страната, които да са декларирали покурки или продажби от и към някое от трите посочени търговски дружества; и трите дружества имат изискуеми задължения за осигурителни вноски по подадени декларации обр.6 в голям размер, и трите дружества не са превеждали никакви суми по осигурителните фондове, няма данни за регистрирани фискални устройства за осъществяване на продажби в търговски обект; всички данни, декларирани от дружествата с декларации обр.1 и 6 , както и уведомленията по чл.62 ал.5 от КТ са подавани по електронен път с КЕП на името на В. Г. Ц.- управител и Е. на А.- И. Е., И. В. И.- управител и Е. на Моят дом 3 Е. и В. В. И.- управител и Е. на В.- 79-В. Е.; до лицата, за които са подадени от А.- И. Е. за осигурителен стаж и доход са изготвени 33 бр. Искания за предоставяне на документи , сведения и обяснения .Получена е обратна информация от 2 лица, като А. П. К. не се е явил за предоставяне на документи и писмени обяснения за дейността си в дружеството; до лицата, за които са подадени от Моят дом 3 Е. за осигурителен стаж и доход са изготвени 19 бр. Искания за предоставяне на документи , сведения и обяснения .Получена е обратна информация от 4 лица, като А. П. К. не се е явил за предоставяне на документи и писмени обяснения за дейността си в дружеството; до лицата, за които са подадени от В.-7-В. Е. за осигурителен стаж и доход са изготвени 21 бр. Искания за предоставяне на документи , сведения и обяснения .Получена е обратна информация от 2 лица, като А. П. К. не се е явил за предоставяне на документи и писмени обяснения за дейността си в дружеството; банковата сметка на А. П. К. , представена в НОИ за изплащане на парични обезщетения е открита в ТБ Д АД, като от данните от регистъра на банкови сметки на физически лица, поддържан от БНБ се констатира, че посоченото лице е единствен титуляр с права да се разпорежда със сумите в нея. След осъществена проверка в А.- И. Е., Моят дом 3 Е., В.-79-В. Е. от ИА ГИТ е установено, че в системата на НАП са регистрирани трудови договори между работници и служители и дружествата, без да са възникнали и съществували трудови правоотношения между страните. Така на осн. Чл.402 ал.3 вр.чл.404 ал.1 т.11 КТ ИА ГИТ служебно заличила уведомленията за сключени трудови договори, подадени от трите дружества. Въз

основа на тези обстоятелства органите по осигуряването са приели ,че трите дружества не са извършвали дейност по смисъла на ТЗ в периода 2016-2018г,която да предполага наемане на лица по трудов договор.Липсата на посочените по горе данни и невъзможността да се открият управителите и Е. на трите дружества,които да съдействат с предоставянето на трудово-правна и счетоводна документация са мотивирали органите по осигуряването да приемат,,че лицата за които са декларирани данни в регистрите на НАП и НОИ реално не са упражнявали трудова дейност,поради което и без правно основание са отпускани парични обезщетения от ДОО.Предприети били служебно действия за заличаване на данните по чл.5 ал.4 т.1 КСО спрямо трите дружества.Издадени са задължителни предписания и спрямо трите дружества за заличаване на всички данни по чл.5 ал.4 КСО за периода м.05.2014 до м.04.2018г поради неупражняване на дейност на дружествата по смисъла на ТЗ.Предписанията са връчени по реда на чл.110 ал.4 от КСО чрез поставяне на съобщения на административното табло в сградата на НОИ и са влезли в сила съответно за А.- И. Е. на 21.06.2019г,за Моят дом 3 Е. на 09.05.2019г,за В.-79-В. Е. на 21.06.2019г.С оглед на горното е издадено и Разпореждане № РВ-3-21-00694620/20.12.2019г на ръководителя на контрола по разходите на ДОО,с което е разпоредено на А. П. К. да възстанови недобросъвестно получено парично обезщетение поради общо заболяване в периода 20.04.2015 до 04.12.2017г в размер на 24736,45лв.Разпореждането е връчено на 09.01.2020г /стр.20/,като с жалба от 14.01.2020г е оспорено пред горестоящия административен орган.С решение № 1040-21-185/20,02,2020г Директорът на ТП на НОИ-С. град отхвърлил жалбата му.Процесното решение е връчено на жалбоподателя на 25,02,2020.Жалбата срещу него е депозирана на 09,03,2020 с вх.№ 1012-21-519,поради което е и допустима.

Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.10 ал.1 от КСО осигуряването възниква от деня,в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл.4 или чл.4а ал.1 и за който са внесели или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.Тази разпоредба тълкувата с легалната дефиниция на понятието осигурено лице по § 1 ал.1 т.3 ДР на КСО – физическо лице,което извършва трудова дейност по чл.4 или чл.4а ал.1 и за който са внесели или дължими осигурителни вноски води на извода,че основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност,за която се дължат осигурителни вноски.Т.е формалната регистрация на трудов договор ,без да се осъществява практически трудова дейност не води до възникване на осигурително правоотношение с държавата.С оглед на обстоятелството,че в следствие на извършените проверки от ТД на НАП и и ИА ГИТ се е стигнало до служебно заличаване на регистрираните трудови договори,в това число и на жалбоподателя К.,а също така и с оглед на задължителните предписания до трите посочени по горе търговски дружества,които са влезли в сила като неоспорени по административен или съдебен ред същите са задължени да подадат декларации образец 1 с код заличаване

на всички данни по чл.5 ал.4 от КСО за посочените по горе периоди от септември 2014 до април 2018г по същество правилен се явява извода на органите по осигуряването,че спрямо А. К. са налице нови данни по смисъла на чл.114 ал.2 т.2 от КСО,които са от значение за определяне на правото и размера на изплатените парични обезщетения за временна неработоспособност и обосновават възстановяването им.Това е така,тъй като със заличаването на данните се приема,че лицето не е осигурено за риска общо заболяване и майчинство към датите на настъпване на временната неработоспособност по представените болнични листове,изплатени през 2015 и 2017г.В тази насока следва да се съобрази също така,че съгл. Чл.3 ал.13 от Наредба Н-8/2005г /отм/ при неизпълнено в срок задължително предписание по чл.108 ал.1 и 3 от КСО за заличаване на данни ,подадени с декларация обр. 1 за лицата по чл.4 ал.1 ,ал.3,5,7,9,10 от кСО НСО заличава същите данни ,като подава декларация обр. 1 на електронен носител съобразно Наредбата.Упражняването на процесните правомощия не е необосновано с оглед констатациите на органите на ТД на НАП и ИА ГИТ и е в съответствие с посочените по горе правила.Действително в решението е вписано,че това е осъществено спрямо двете дружества,но по същество от разпореждането на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО се установява,че е предприето и спрямо трите дружества- А.- И. Е.,Моят дом 3 Е.,В.-79-В. Е.,като неправилно жалбоподателят счита,че констативен протокол липсва спрямо Е. Моят дом 3- такъв е налчен на стр.27 от делото.Факт е също така,че по време на проверките спрямо лицето А. П. К. са изпращани уведомления за съдействие и обяснения,но от същия не е постъпило подобно в насока на информация за осъществяването на трудова дейност в трите дружества,за да се кредитира и неговия довод,че неправомерно органите по приходите,осигуряването и по контрола на трудовото законодателство погрешно са приели,че трудовите договори са били само формални,не е извършвана трудова дейност,нито пък друга търговска дейност,която да обуслови регистрирането на договорите в НАП,и подаването на декларации по реда на КСО и подзаконовите нормативни актове досежно осигурителните права на лицето,подавател на жалбата.Действително не всеки работодател в страната е в състояние реално и в срок да заплати начислените и отразените в декларациите по КСО осигурителни вноски,които продължават да бъдат дължими,но осигурителните права на действително работещите служители и работници не се засягат от това неплащане.Именно поради тази причина тези работници или служители ,които реално не работят по трудово правоотношение и същото е създадено привидно с цел получаване на обезщетения от бюджета на ДОО следва да възстановят неправомерно изплатените им обезщетения по реда на чл.114 ал.2 т.2 от КСО.

Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Ето защо и оспореният административен акт е постановен в съответствие със действащия към момента на съставянето му закон.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да се отхвърли като неоснователна.

С оглед на горното основателна се явява и претенцията за разноси на ответника с оглед разпоредбата на чл.143 от АПК вр.чл.78 ГПК вр. чл.24 от НзПрП ,поради което и ще следва да се присъди сумата от 150 лв- юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд
С. – град, III отделение, 13 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. П. К., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място],
[улица], вх. В, ет. 8, ап. 22 чрез адв. Г. срещу решение № 1041-21-185/20,02,2020 год на
Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата му против
разпореждане № РВ-3-21-00694620/ 20,12,2019 год на ръководителя на контрола по
разходите на ДОО.

ОСЪЖДА А. П. К., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет. 8, ап. 22 чрез
адв. Г. да заплати на Директора на ТП на НОИ-С. град сумата от 150 лв разноски в
производството.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с
касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: